

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 110

18 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 18

Ἡ συνδρομὴ ἑτησία καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἑσπείρας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
Ἀγγελλίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχας.

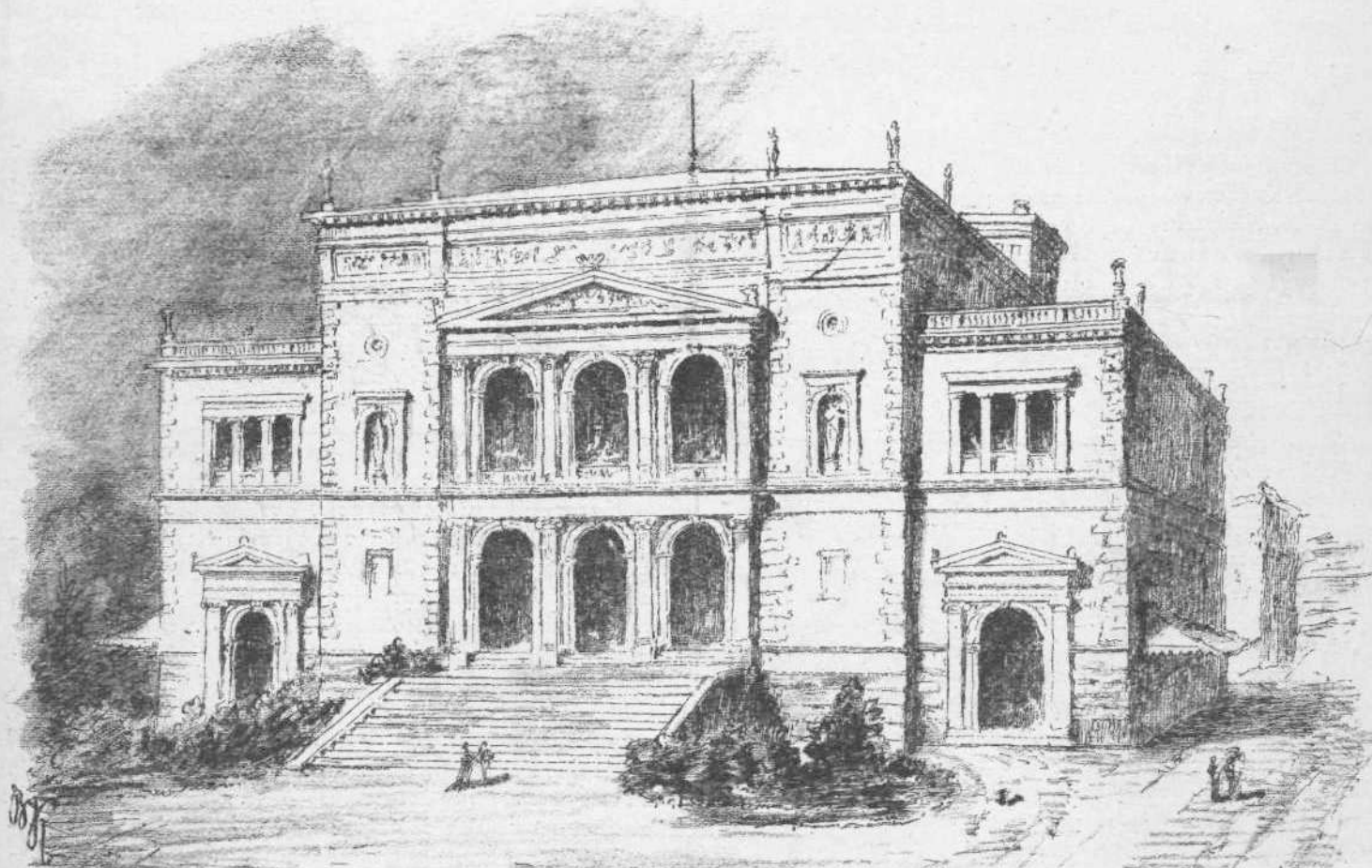
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγειρουμένου χειμερινοῦ θεάτρου, ὅπερ δημοσιεύομεν, δὲν εἶνε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῇ βᾶσει του οὐκίου ἐμελλε νὰ οικοδομηθῇ. Πρὸ μὲν τοῦ 1877 ἐγένοντο ἀπόπειραι ἀνεγέρσεως, αἱτινες εἰς οὐδὲν κατέληξαν, κατὰ τὸ ἔτος δὲ αὐτὸ ἀνέλαβε τὴν ἀνοικοδόμησιν ἑταίρια ἀνώνυμος «πρὸς ἀνεγερσιν καὶ συντήρησιν θεάτρου ἐν Ἀθήναις», ἣς πρόεδρος ἦτο ὁ ἀποβιώσας Ἀριστίδης Μπαλάνος. Εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Τσίλλερ ἀνετέθη ἡ ἐπιπένησις σχεδίου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης. Τὸ ἐκπονηθὲν σχέδιον ἐνεκρίθη, προϋπελογίσθη δὲ καὶ ἡ ὀλικὴ δαπάνη εἰς 550,000. Μὲν δαπανήθησαν διὰ τὸ ἔργον 300,000 καὶ οικοδομήθησαν τὰ θεμέλια

μέρος τοῦ πρώτου κατόματος, ἐγκατελείφθησαν αἱ περαιτέρω ἐργασίαι. Τὸ 1882 ὁ δῆμος ἠγόρασε τὸ ἡμιτελὲς κτίριον παρὰ τῆς εἰρημένης ἐταιρίας καὶ μετὰ πολλὰς περιπετειὰς καὶ σκέψεις περὶ τῆς χρήσεώς του ἀνέλαβε τὴν ἀνεγερσιν τοῦ θεάτρου ὁ κ. Συγγρός τὴν 21 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἀνεγερσις ἀρξαμένη προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βᾶσει νέου σχεδίου, ὅπερ ἐπιλοπόνησεν ὁ κ. Τσίλλερ καὶ τὸ ὅποιον δημοσιεύομεν ἀνωτέρω. Ὁ κ. Συγγρός ὑποχρεῖται εἰς ἀποπεράτωσιν ἐντός δύο ἐτῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπιπένησιν, ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ κώλυμά τι δυνάμενον νὰ παρεμποδίσῃ

Τὸ δωμάτιον

ΒΟΥΛΗ

Μας ήλθε και πάλιν.
 Μετά τῆς βροχῆς καὶ τῆς λάσπης ἔχομεν ἀπὸ χθὲς καὶ τὴν Βουλὴν. Οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας πυγμαχίας ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀπῆλθον εἰς τοὺς νομοὺς των, ὅπως ἐν μακκρυότητι ἀνταξία ὄντων ὑπομονητικωτέρων ἀνακτῆσωσι τὰς ἀπολεσθείσας δυνάμεις. Ἦδη μὰς ἤλθον ζωηροὶ καὶ εὐθυμοὶ ἔτοιμοι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς διακοπείσας παραστάσεις ἀναπληρώνοντες οὕτω τὴν ἔλλειψιν δημοσίου χειμερινοῦ θεάματος, ἀφοῦ μάλιστα ἡ εἴσοδος εἶνε δωρεάν.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἀηδιάζει τις βλέπων καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῆς σκηνῆς — ἅς μὰς ἐπιτραπῆ ἡ λέξις, ἀφοῦ τὸ βουλευτήριον παρεβάλομεν πρὸς θέατρον — τὰ αὐτά, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, πρόσωπα παίζοντα τὴν αὐτὴν κωμῆδιαν, ἀλλὰ τι νὰ γίνῃ, ἀφοῦ οὔτε ἡ βουλή δύναται νὰ λείψῃ, οὔτε τὰ πρόσωπα αὐτά, οὔτε ἡ κωμῆδια. Εὐτυχῶς ἡμεῖς δὲν ἔχομεν δύο βουλὰς, ὡς ἄλλοι, ἀλλὰ μίαν· δυνάμεθα δ' ἐκ τούτου ἀδιστακτικῶς νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἔχομεν βουλή — μίαν.

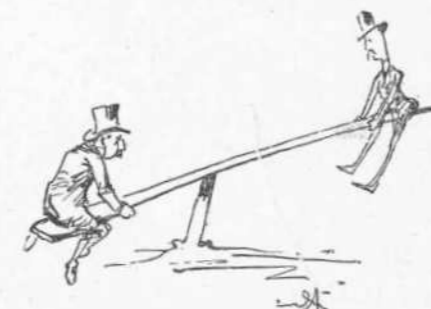
Θὰ ἀκούσωμεν καὶ πάλιν τὰς ρητορικὰς ἀποστοφὰς τοῦ κ. Χατζοπούλου, τὰς πατριωτικὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Λεβίδου, τὰ περὶ ἰσοζυγίου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὰς περιφράσεις τοῦ κ. Δηληγιάννη καὶ τὰ μεγαλοφυῆ ἐκονομικὰ σχέδια τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Θὰ ἠκούομεν καὶ τὸν Β. λόγον, ὁ ὅποιος θὰ μὰς ἐβεβαίωσεν, ὅτι αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν εἶνε ὀμαλαί, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐκήρυξε τὴν ἐνερξιν στερεοτύπως ὁ κ. πρωθυπουργός.

Δι' ἐκείνους οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις, εἴτε λόγῳ ἀσχυλιῶν, εἴτε, διότι κηδονται τῆς υἰείας των, παρέχομεν τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς ἡμερησία πρακτικὰ ἐκάστης συνεδριάσεως.

Θὰ συμφωνηθῆ ὡς συνεδριάσεως ἡ 2 καὶ αἱ συνεδριάσεις θὰ ἀρχῶνται τὴν 5 μ. μ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν οἱ κ. κ. Τζάνης καὶ Σάκκας θὰ ὑποβάλωσι πεντήκοντα τὸ ὀλιγώτερον ἐπερωτήσεις περὶ χόρτου καὶ περὶ ἀροτριῶντων κτηνῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργός θὰ μὰς φέρῃ περίσσευμα, τὸ ὅποιον καθ' ἑκάστην θὰ διαμρισηθῆ ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ὅστις θὰ κοκκινίξῃ ἐκ τοῦ θυμοῦ του καὶ θὰ ψηφίζωνται τὰ ἀρθρα τῶν νομοσχεδίων διὰ τῶν γνωστῶν ἀλμμάτων τοῦ κ. Καλογεροπούλου.

Ἄν θέλετε σὰς παραθέτομεν καὶ τὴν διαρκῆ τῆς αἰθούσης τῆς βουλῆς ὄψιν. Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνερευνᾷ τὰ χαρτοφυλάκια, ὁ κ. Δηληγιάννης γράφει τὰ πρακτικὰ τῆς Πρωίας, πολλοὶ ἀναγινώσκουσιν ἐφημερίδας, ἐκ δὲ τῶν ὑπολειφθέντων ἄλλοι μὲν καθαρίζουσι τοὺς ὀνυχὰς των, ἄλλοι δὲ, πάσχοντες φαίνεται ἐκ ρευματισμοῦ, καταγίνονται εἰς παρωταμένους ἐντρίψεις. Εἶθε ὁ Ὑψιστος νὰ...

θνοὺς, νὰ δώσῃ υἰείαν εἰς τοὺς ἐκ ρευματισμῶν πάσχοντες καὶ νὰ προφυλάττῃ ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς αἰθούσης τοὺς ἄλλους χριστιανούς καὶ μὴ, οἵτινες θὰ ἔχωσι τὴν γενναϊότητα νὰ παρακολουθῶσι τὰς συνεδριάσεις.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὴν πολύμηνον ἀνομβρίαν καὶ εἰσακούσας τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐφημερίδων, ἤνοιξε τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέπεσαν ἄφθονα τὰ ὕδατα τοῦ ὕετοῦ καὶ ἐπλημμύρησε τῶν Ἀθηνῶν ἡ πόλις. Ἡ μεγάλη αὕτη βροχὴ θὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, διότι ἀνακόπτει τὴν ὁρμὴν τῶν τόσων δημορχικῶν προγραμμάτων. Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν αὐτὸν θὰ παύσουν οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι νὰ προτείνωσι μεθόδους πρὸς προμήθειαν ὕδατος διὰ τὴν πόλιν καὶ θ' ἀρχίσουν νὰ προτείνωσι μεθόδους περιζήποξηράνσεως.

Παρατηρήθη μία σύμπτωσης, ὅτι ἡ φοβερὰ τῶν κεραυνῶν συναυλία ἤκούετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀκριβῶς τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν. Λέγουσι μάλιστα, ὅτι ἐθεάθη περιερχόμενος μόνος τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὰς ὁδοὺς ὁ βουλευτὴς κ. Λεβίδης παρατηρῶν ἐπισταμένως τὸν οὐρανόν, ὡς νὰ ἔπαιρνε μαθήματα.

Μετὰ τὸ ἐπισυμβᾶν ἕνεκα τῆς βροχῆς δυστύχημα τῆς καταπτώσεως τοῦ ἀνεγειρομένου καταστήματος τῆς Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ συμβάντος φόνου, ἡ ρηθεῖσα Ἐταιρία ὀφείλει νὰ σκεφθῆ περὶ ἀλλαγῆς τοῦ ὀνόματός της.

Μία σκέψις σχετικὴ μὲ τοὺς ὑποψηφίους καὶ τὰς ὑποψηφιότητας.
 Ἐπρεπεῖν αἱ ἐκλογαὶ πάντοτε νὰ γίνωνται τὸ καλοκαίρι καὶ ὄχι ἐν ὄρα χειμῶνος.
 Θὰ ἐρωτήσετο διατί;
 Διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται οἱ ὑποψήφιοι ν' ἀπεκδύωνται τὸν ἀγῶνα. Φαντάσθητε τὴν θέσιν τοῦ κ. Ρηγοπούλου

π. χ. τοῦ φέροντος τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖνον ἀπέραντον ἐπεन्दύτην.

Συγχαίρομεν τὸν δῆμον Ἀθηναίων, διότι ἀπέκτησε καὶ ἕτερον ὑποψήφιον, τὸν κ. Παναγῆν Κυριακόν, ὅστις τὴν φορὰν ταύτην θυσιάζων πᾶσαν ὁρμὴν αὐταπαρνήσεως ἐκτίθεται ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὁ ἐκλογεὶς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ἀπήγγειλαν τὴν Κυριακὴν προσευχὴν ἐπαναλαβόντες ἰδίως πολλὰκις τὴν τελευταίαν αὐτῆς φράσιν.

Τὸ ληφθὲν ἐσχάτως μέτρον περὶ καταδιώξεως τῆς ὀπλοφορίας ἐκτελεῖται δραστηριῶς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Συνελήφθησαν προχθὲς δύο φοιτηταὶ φέροντες ἐφ' ἑαυτῶν Ἐγχειρίδιον . . . Ποινικοῦ Δικαίου.

Διάλογος ἐξωθεν τοῦ Ὁρφανοτροφείου.
 — Καὶ ποῖοι θὰ σπουδάζουν εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον τῶν κωφαλάων;
 — Ὅσοι πάσχουν ἀπὸ κωφότητος.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

Πῶ! πῶ! συνδιασκέψεις ἐκεῖ 'στοῦ Δεληγιάννη!
 μόλις τελεζῶ' ἡ πρώτη καὶ ἀρχινᾷ δευτέρα,
 μαζεύεται τὸ κόμμα, μαζεύεται ἡ στάνη,
 καὶ ὅσοι δὲν ἔχουν ψῆφον πηγαίνουν ἐκεῖ πέρα.

Ψῆ! ψῆ! ὁ Θεοδωράκης, ψῆ! ψῆ! ὁ Μολαίτης,
 ψῆ! ψῆ! καὶ ὁ Μαλέας, ψῆ! ψῆ! καὶ ὁ Μαρκέλος,
 ψῆ! ψῆ! ὁ ἔνας καὶ ἄλλος τοῦ ἔθνους Κυβερνήτης,
 καὶ ἀδράκοπη κουβέντα χωρὶς νὰ ἔχῃ τέλος.

Λένε καὶ ξαναλένε καὶ τέλος πάντων φεύγουν,
 μὰ μόλις βάλισμένοι ἀπὸ τὴν πόρτα ἔβγουν,
 εὐθὺς ὁ Θεοδωράκης τότε προσκαλεῖ καὶ πάλι,
 καὶ ἀρχίζουν τὰ ἴδια μὲ λίμα πῶδ' μεγάλη.

Μὰ γίνεται 'στὸ τέλος καὶ μὰ ψηφοφορία
 καὶ ἔνδεκα ψήφους πέρνει σωστοῦς ὁ Τιμολέων,
 ἀλλὰ κατὰ ὁ Νίκος πῶς ἔμεινε 'στὰ κρύα,
 καὶ ἀπὸ τὸ σπῆτι φεύγει βρυχώμενος ὡς λέων.

Θυμώνει γὰρ τὸν γυῖό του καὶ ὁ γέρο - μπαμπαλῆς
 καὶ προσκαλεῖ ἐκείνους ποῦ πᾶν 'στοῦ Δεληγιάννη,
 καὶ ἀρχίζουν νέαις σκέψεσι μετὰ σπουδῆς πολλῆς
 καὶ ἔτσι κανεὶς δὲν ξέρει ποῦν Δῆμαρχο νὰ κἀνῃ.

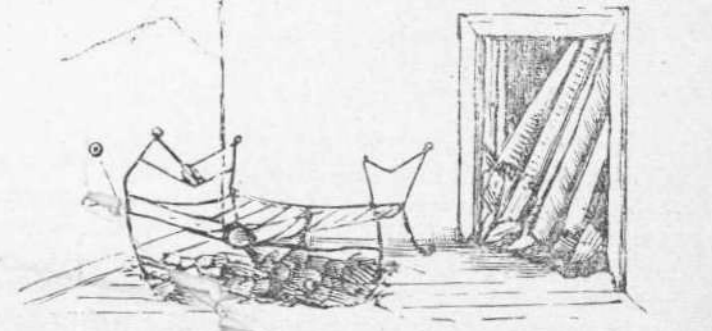
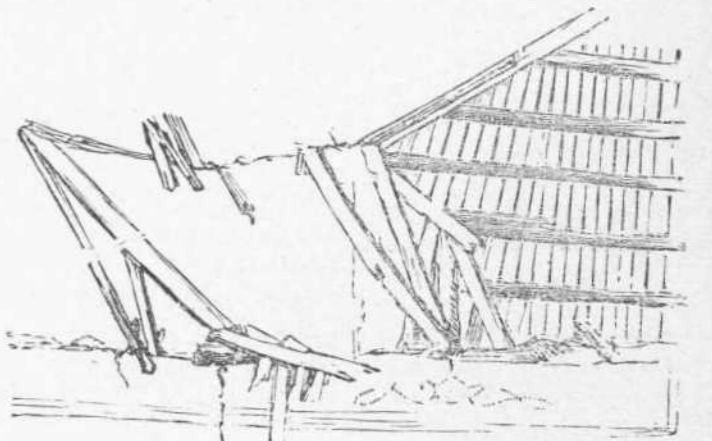
Ἄλλὰ καὶ ὁ Μολαίτης ε' αὐτὸ τὸ νταραβέρι
 'στὸ σπῆτι του φωνάζει τῶν φίλων τὸ ἀσκέρι,
 καὶ ὁ Θεοδωράκης τότε σκοτίζει καὶ τὰ χάνει
 καὶ πέρνει τὸν Μαρκέλο . . . καὶ βγαίνει 'στὸ σεργιάνι.

Λουρὴ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΧΕΛΜΗ

Φορευθεῖσα ἐκ τῆς καταπεσούσης ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς τῆς ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Τὸ δωμάτιον ἐν τῷ ἀτυχῆς Ἀδαμαντία.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΤΣΙΛΛΕΡ

Ο Έρνεστος Τσίλλερ εγεννήθη τῆ 22 Ἰουνίου 1837 πλησίον τῆς Δρέσδης τῆς Σαξωνίας εἰς τὸ Oberlössnitz, ὅπου ἔλαβε παρὰ τοῦ πατρὸς του τὰς πρώτας πρακτικὰς καὶ θεωρητικὰς γνώσεις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Κατόπιν, κατὰ τὸ 1854, εἰσήλθε μαθητὴς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Δρέσδης, καὶ τὸ 1857 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Τεχνῶν, ἔνθα ἔλαβεν ὅλα τὰ πρώτα βραβεῖα τῶν ἐκτελεσθέντων διαγωνισμῶν. Ἐἶτα μετέβη εἰς Βιέννην, ὅπου γνωρίσθη μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Χάνσεν καὶ ἔνθα ἔμεινεν ὡς βοηθὸς αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1861. Μετὰ ταῦτα κατέβη εἰς Ἀθήνας, διότι ὁ Βασιλεὺς Σίνας ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τῆς Ἀκαδημίας του διώρισεν τὸν κ. Τσίλλερ διευθυντὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς. Ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἔμεινε μέχρι τοῦ 1864, ὅτε ἔπαυσαν αἱ ἐργασίαι. Ἀμα δὲ τῆ παύσει τῶν ἔργων ὁ ἀρχιτέκτων κ. Χάνσεν τὸν προσεκάλεσε πλησίον του εἰς Βιέννην, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ 4 ἀκόμη ἔτη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης μεταμορφώσεως τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Τὸ 1868 ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας καὶ ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν διευθυσιν τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἀκαδημίας μέχρι ἀποπερατώσεως.

Ο κ. Τσίλλερ ἔχει ὡς ἰδιὰ του ἔργα νὰ ἐπιδείξη τὰ ὑψηλότερα τῶν κτιρίων. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, ἡ στοὰ Μελά, ἡ μνηστικὴ οἰκία Μελά, τὸ Ἰλιον Μάλαθρον τοῦ κ. Σλήμαν, τὸ θέατρον Πατρῶν, τὸ θέατρον Ζακύνθου καὶ πλείστα ἄλλα οἰκοδομήματα ἐξοραζόμενα τῆ ἀναγεννημένην Ἑλλάδα εἰνε προΐοντα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐπινοήτου τοῦ κ. Τσίλλερ.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἔργων τούτων εἰς ἃ διεκρίθη ὁ κ. Τσίλλερ καὶ αὐτὴ ὀλίγης ἐδημοσίευσεν πραγματείας μεγάλης σπουδῆς. Ἡ μονογραφία περὶ τῶν κερτυλῶν τοῦ 5 Παρθ. Ἰνστιτούτου, τὸ Στάδιον, τὰ ἀρχαῖα

Ἐπιγραφὰ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου καὶ ἄλλαι πραγματεῖαι κατατάσσουσιν τὸν κ. Τσίλλερ μεταξὺ τῶν ἐγκριτωτέρων ἀρχιτεκτόνων ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψίν. Ο κ. Τσίλλερ συνέδεσε στενῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἥτις δὲν θὰ λησμονήσῃ τοὺς κόπους του καὶ τὰς γνώσεις του ἃς ἐχρησιμοποίησεν ὑπὲρ τῆς ἐξορατῆσεως αὐτῆς.

ΔΙ' ὍΛΑ ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

Ποτέ μου δὲν ἠμπόρεσα νὰ 'νοιώσω καὶ μούρχειται, ἔτσι δά, νὰ παλαβῶσω πῶς ἔξυπναις τρελλαίνονται κυρίαὶς νὰ κάνουν συλλογὴ ἀπὸ βλακίαις.

ΕΝ Τῆ ΒΟΥΛῃ
ΠΟΛΙΤΙΚῆ ΣΤΑΣΕ

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Τί λαμπρά ημέρα! είν' αὐταί! ἔρχονται ἕνας — ἕνας ὄλ' οἱ βουλευταί, καὶ γὰρ νὰ μὴ μένουσ' ὄλωσ' ἐν ἀργίᾳ κάνουν ἐπισκέψεις εἰς τὰ ὑπουργεῖα.

Κάνουν ἐπισκέψεις εἰς τὰ ὑπουργεῖα κ' οἱ ὑπάλληλοί μας εἶν' ἐν ἐνεργείᾳ κ' ὄλοι μὲς' ἐστὰ πέντε τρέχουν βιλαέτιν γιὰ νὰ τοὺς πληρώσουν ὄλα τὰ ρουσφέτιν.

Γιὰ νὰ τοὺς πληρώσουν ὄλα τὰ ρουσφέτιν, κ' ἐπειδ' ἡ βουλή μας εἶνε πλέον τέτοιαν, κ' ἐπειδὴ ἡμέρα! ἔρχονται δεινὰ! πρέπει χορτασμένοι νὰ φωνάζουν γαί.

Καλλιόπη

ἩΛΙΟΣ — ΒΡΟΧΗ

Ὁὄφ! ἥλιος, Παραγιά μου, πῶς σκάζω! Καὶ πάντα ἔπον σταθῶ κ' ἔπον βρεθῶ ἀπελπισμένος μόνος μου φωνάζω: ἄς βρέξῃ ἐπὶ τέλος νὰ σωθῶ.

Ὁὄφ! βρέχει, πόσο πλήττω, πόσο σκάζω! δὲν ξέρω ποῦ νὰ πάγω νὰ χωθῶ κ' ἀπελπισμένος μόνος μου φωνάζω ἄς ἔβγῃ ὁ ἥλιος τέλος νὰ σωθῶ.

Μικρὴ μου μαυρομάτα, συλλογίσου ὁ ἔρωτάς σου τόσῳ μὲ πλατῶ, ποῦ ἐνόσῳ δὲν ἔμπορῶ νὰ ζῶ μαζὶ σου δὲν ἔβρισκω τὴ χαρὰ μου πουθερά.

Γουέριετ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τῶν Πρακτορείων Havas καὶ Reuter.

Βερολίνον 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 15' μ. μ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὕψαινε: "Ἐσπερ καλῶς καὶ ἤδη ἀναπαύεται.

Βερολίνον 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 16' μ. μ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας αἰσθάνεται σωματικῶς διαταράξει. εἶνε δὲ ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον. Οἱ ἰατροὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἡ νόσος προέβλε, διότι συνέπεσε νὰ φυλλομετρήσῃ ἐν ὄραμα τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

Βερολίνον 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 17' μ. μ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος λέγεται, ὅτι ἔχει καλῶς.

Παρίσιον 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 18' μ. μ. — Ὁ Φιγγαρῶ λέγει, ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἀπέθανε πρὸ ὀκτώ ἐτῶν ἀντικαταστάθεις ὑπὸ τινος γυναικί-ἀργου τῆς Νουρεμβέργης.

Βερολίνον 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 19' μ. μ. — Αἱ περὶ τῆς ὑ- γείας τοῦ Γουλιέλμου εἰδήσεις εἶνε ἀντιστοιχαί.

Ἀθήναι (διὰ Βερολίνον) 22 Ὀκτωβρίου ὥρα 5 καὶ 20' μ. μ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ σὰς Γουλιέλμος μᾶς ἐπέθανε.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Οὐδέποτε, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστη, οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν ἀλιείαν τῶν μαργαριτῶν θὰ ὑπῆρξεν εὐτυχέστεροι ἀπὸ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν Ρακοσυλλέκτην; σήμερον μάλιστα δύνανται νὰ ὁμολογήσωσι πάντες, ὅτι πολὺς ἐστὶν ὁ πα- ρατιθέμενος μόσχος καὶ πλουσία ἐν γένει ἢ προσφερομένη πανδαίσιαν. Ἡμεῖς αὐτὴν τὴν γνώμην ἐσχηματίσαμεν, ὅταν περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας τὸ κατωτέρω δημοσιεύ- μενον δαίγμα τῆς μεγάλης μὲν πρὸς τὸ θεῖον εὐσε- βείας ὑψίστης δὲ πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντα- κτικὸν ἀνευλαθείας. πιθανὸν οἱ κ.κ. Συντάκται τοῦ ἐπαρ- χιακοῦ τύπου μας νὰ ἔχωσιν ἄλλην γνώμην, ἡμεῖς προκ- θέτομεν τὸ σῶμα τοῦ ἐγγλήματός καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἐὰν εἶνε δυνατὸν ἐν- ταῦθα νὰ ληφθῇ κἂν ὑπ' ὄψει ἡ κρίσις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ

ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΙΤΑΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΗΣ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Εἰς ταύτην τὴν Πόλιν . . .

Κύριε

Διὰ τοῦ παρόντος μου εὐχρηστῶ σὰς γνωστοποιῶ ὅτι. Ἀπὸ τοῦ 1873 ἀνέλαον τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ναοῦ τούτου ὄστις τότε ἦτον εἰς ἐντέλῃ ἐγκατάλειψιν προβαίνοντος μέχρις ἐρρηπύσεως.

Ὅτι ἅμα ἀνέλαβον τὴν ὡς εἶπον ἐπιτήρησιν, ἀρχισα τῆς ἐπιμελοῦς ἐπι- σκευῆς πολλῶν καὶ διαφόρων μεγάλων καὶ μικρῶν ἔργων.

Διὰ δὲ τῆς κάποιας συνδρομῆς ἡμῶν, τῶν ἀκαμάτων κόπων μου, καὶ τῶν μεγάλων χρηματικῶν θυσιῶν μου, αἰτιναὶς δὲν ὁμολογοῦνται ἀλλὰ θεῶνται, κατόρθωσα νὰ εὐθῶ εἰς σημεῖόν τι: ὅτι τὰ πάντα ἐγκαταλείψω, ἕνεκεν τοῦ τότε ἀπροσδοκῆτου, καὶ αἰφνιδοῦ δυστυχήματός μου. (τοῦ θανάτου τῆς συζύγου μου) ἐνέκρωσε τὸ ἔργον τῶν νόπων μου καὶ θυσιῶν μου καθ' ὁδόν.

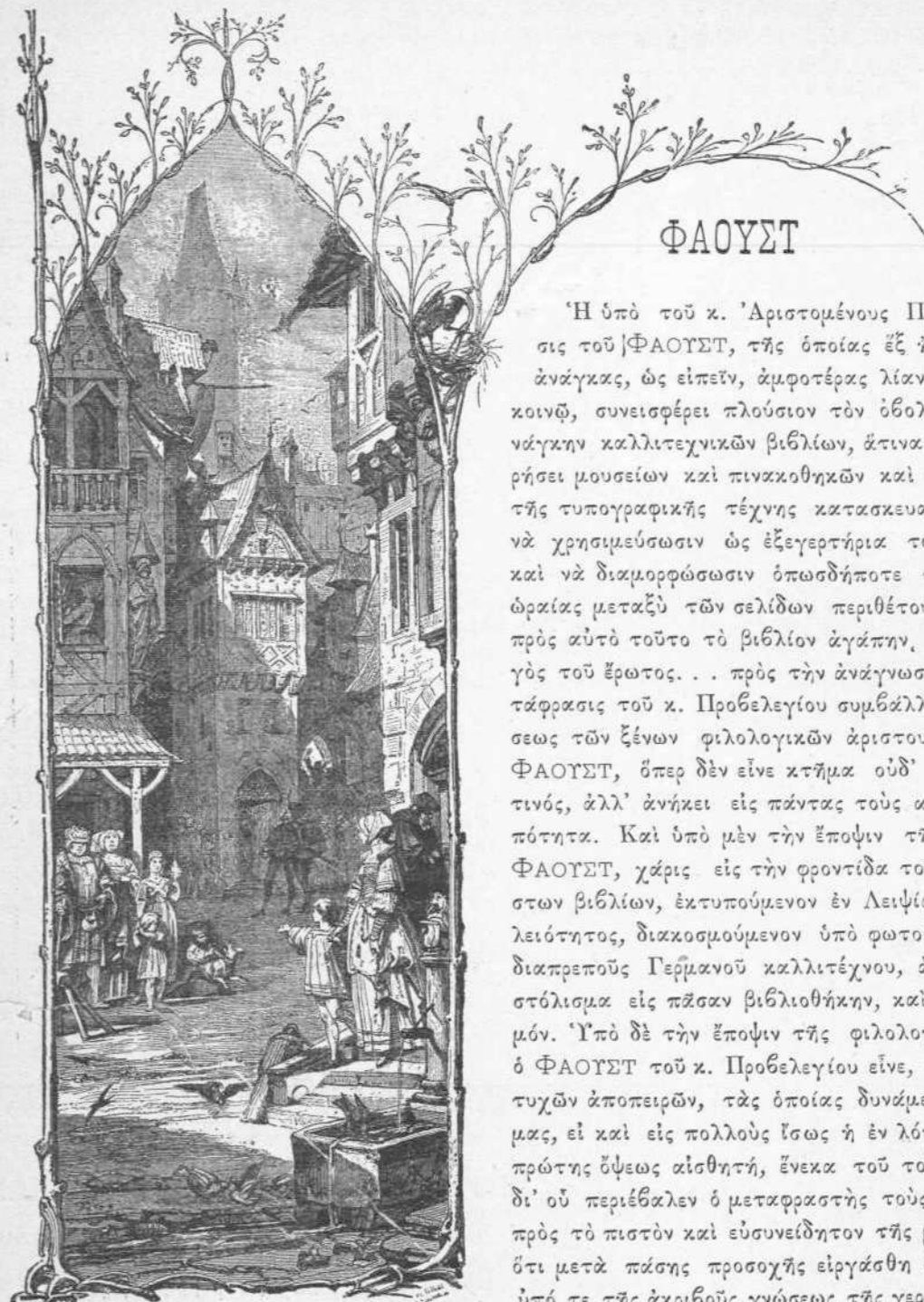
Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅθεν ἐκείνης ὡς ἀνω ἐρρήθη τοῦ 1873 περὶ τέλει Ἄ- πριλίου μηνός, καὶ ἕως τῆς ἐποχῆς τοῦ 1874, τέλει Ἰουλίου μηνός ὅτε μοὶ ἠκολούθησε τὸ δυστύχημα μου, καὶ ὅτε ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψω τὸν Ναόν, τὰ ἔργα μου ἐκείνα ἐνέκρωσαν.

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ πάλιν ἔρχομαι νὰ προσφέρω τὴν ὑπηρεσίαν μου εἰς τὸν Ναόν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐβδομάδος τῶν Παθῶν, ἀναλαβὸν τὴν ἐπι- τήρησιν, ἤρχισα συγχρόνως: καὶ τὴν ἐξακολουθήσιν καὶ τελειοποιήσιν τῶν ἐγκαταληφθέντων ἔκτοτε ἐκείνων ἔργων.

Ἄλλ' ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπός οὗτος (ἀφοῦ πλέον καὶ ἐγὼ εἰς τὴν πε- ριορισμένην ἰδιότητά μου, καὶ τότε καὶ σήμερον κατέβαλον, καὶ καταβάλλω ἤδη ὄχι ἀδιάφορα χρηματικὰ ποσὰ καὶ τόκους οὐκ ὀλίγους) ἐπικαλοῦμαι καὶ αὐτὴς τὴν γενναίαν συνδρομὴν Σας, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καλοῦ καὶ ἀναγ- καίου σκοποῦ τοῦ ἔργου τούτου.

Διὸ ὁ βουλόμενος ἐξ ἡμῶν τὴν συνδρομὴν του νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Ναόν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθῆς ἐπιτρόπου καὶ διαχειριστοῦ, βεβαίως θὰ ἴδῃ τού- την καλῶς ἀποτερομένην, καὶ ἐπιμελῶς ἐξοδευομένην παρὰ τοῦ ὑπογράφοντος ἐπιτρόπου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ῥακοσυλλέκτης

ΦΑΟΥΣΤ

Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστομένου Προβελεγίου γενομένη μεταφρα- σὶς τοῦ ΦΑΟΥΣΤ, τῆς ὁποίας ἐξ ἤδη τεύχη ἐξεδόθησαν, εἰς δύο ἀνάγκας, ὡς εἶπεν, ἀμφοτέρως λίαν αἰσθητὰς παρὰ τῷ ἑλληνικῷ κοινῷ, συνεισφέρει πλούσιον τὸν ὄβολόν αὐτῆς: Πρῶτον εἰς τὴν ἀ- νάγκην καλλιτεχνικῶν βιβλίων, ἅτινα ἐν τῇ παντελεῖ παρ' ἡμῖν στε- ρήσει μουσειῶν καὶ πινακοθηκῶν καὶ τῇ σπάνει τῶν ὠραίων ἐκείνων τῆς τυπογραφικῆς τέχνης κατασκευασμάτων, δύνανται μέχρι τινός νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐξεργητήρια τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος, καὶ νὰ διαμορφώσωσιν ὁπωσδήποτε τὴν φιλοκαλίαν ἐν τῇ θῆξ μιᾶς ὠραίας μεταξὺ τῶν σελίδων περιθέτου εἰκόνας, νὰ ἐλκύσωσι διττὴν πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ βιβλίον ἀγάπην, ὅπερ εἶνε ὁ ἀσφαλέστερος ἀγω- γὸς τοῦ ἔρωτος. . . πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν. Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ με- τὰφρασις τοῦ κ. Προβελεγίου συμβάλλεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς γνώ- σεως τῶν ξένων φιλολογικῶν ἀριστουργημάτων, ἰδίᾳ δὲ ἔργου, ὡς ὁ ΦΑΟΥΣΤ, ὅπερ δὲν εἶνε κτῆμα οὐδ' ὠριμένης ἐποχῆς, οὐδ' ἔθνους τινός, ἀλλ' ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς τὴν ὅλην ἀνθρω- πότητα. Καὶ ὑπὸ μὲν τὴν ἔποψιν τῆς τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ὁ ΦΑΟΥΣΤ, χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ κ. Μπέκ, εἶνε ἐν ἐκ τῶν ἀρί- στων βιβλίων, ἐκτυπούμενον ἐν Λειψίᾳ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς τε- λειότητος, διακοσμούμενον ὑπὸ φωτοτυπικῶν εἰκόνων ἐκ συνθέσεως διαπρεποῦς Γερμανοῦ καλλιτέχνου, ἀναφερομένου εἰς τὰ καίμενον, στόλισμα εἰς πᾶσαν βιβλιοθήκην, καὶ ἐντύπωμα εἰς πάντα ὀφθαλ- μόν. Ὑπὸ δὲ τὴν ἔποψιν τῆς φιλολογικῆς ἀξίας τῆς μεταφράσεως, ὁ ΦΑΟΥΣΤ τοῦ κ. Προβελεγίου εἶνε, νομίζομεν, μία τῶν μᾶλλον ἐπι- τυχῶν ἀποπειρῶν, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν γλῶσσαν μας, εἰ καὶ εἰς πολλοὺς ἴσως ἢ ἐν λόγῳ ἐπιτυχία δὲν παρίσταται ἐκ πρώτης ὄψεως αἰσθητῆ, ἕνεκα τοῦ τολμηροῦ γλωσσικοῦ ἐνδύματος, δι' οὗ περιέβαλεν ὁ μεταφραστὴς τοὺς στίχους τοῦ πρωτοτύπου. Ὡς πρὸς τὸ πιστὸν καὶ εὐσυνειδητὸν τῆς μεταφράσεως, εἶνε ἀναμφίβολον, ὅτι μετὰ πάσης προσοχῆς εἰργάσθη ὁ κ. Προβελεγίος, βοηθούμενος ὑπὸ τε τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς γερμανικῆς καὶ ὑπὸ τῆς ποιητικῆς

αὐτοῦ ἰδιοφυίας. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν τῆς μεταφράσεως, ὡς πρὸς τὴν μορφήν διὰ τῆς ὁποίας, καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον ἴσως τῆς ἀκριβοῦς ἀποδόσεως τῆς ἐννοίας, δύναται νὰ προσεγγίσῃ ὁ μεταφραστὴς εἰς τὸ κάλλος τοῦ πρωτοτύπου, ἠτύχησεν ἄρά γε; Ἀδιστακτικῶς ἀποκρινόμεθα περὶ τούτου καταφατικῶς, μολονότι ἡ κατάφρασις ἡ- μῶν δὲν μᾶς ἀφαιρεῖ, νομίζομεν τὸ δικαίωμα νὰ τηρήσωμεν ἐπιφυλάξεις τινάς, ἀφορώσας εἰς τὸ μέτρον ὅπερ ἐτη- ρήθη ἐν τῇ ἀνακμιξί χρήσει λέξεων καὶ τύπων ἐκ τε τῆς λεγομένη γλώσσης τῶν λογίων καὶ τῆς κοινῆς ὁμιλουμέ- νης, μέτρον, ὅπερ ἄλλως τε, ἂν εἶνε δυσχερές, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἀπορρεῖ ἐξ ὀρθοτάτης θεωρίας. Τινές, ἀναγινώσκον- τες τὴν διόμορπον, ὡς εἶπεν, μεταφρασίαν ταύτην, σκανδαλίζονται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικρατούσης γλωσσικῆς ἀνωμα- λίας ἀλλὰ μόνον σχολαστικαί δύνανται, νομίζομεν, νὰ ἀποδώσωσι τοῦτο εἰς ἀμέλειαν τυχόν ἢ ἀγνοίαν τοῦ με- ταφραστοῦ. Ὁ κ. Προβελεγίος εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ ποιητικὰ δοκίμια ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν μᾶλλον καθαριστῶν ἐν τῇ γλώσσῃ βραδύτερον ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὁσημέραι κρατυνομένην παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τῶν γραμμάτων πεποιθήσιν καὶ σχεδὸν ὡς ἀξίωμα μορφωθεῖσιν ὅτι διὰ τὴν ποιήσιν τούλαχιστον ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, ἡ γλῶσσα ἦν κοινῶς ὁμι- λούμενη εἶνε, καλλιτεχνικῶς, ἐννοεῖται ἀρμοζομένη, τὸ καταλληλότατον ὄργανον. Καὶ τὴν γνώμην ταύτην προσε- πάθησε νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ ΦΑΟΥΣΤ. Ὑγιῆς ἢ ἀρχὴ καὶ γενναία ἢ ὑπόπειρα, παρὰ πάσης τὰς πα- ρατηρήσεις, ἄς ἡδυνάτῳ τις νὰ ἐπιφέρῃ ὡς πρὸς τὸ τηρηθῆν μέτρον ἐν τῇ . . . ἄς ὁποίας ὅμως δὲν ἐ- παρκεῖ ὁ χώρος τοῦ Ἄστειος.

¶¶.

Ελάβομεν ἐκ Παρισίων τὴν κατωτέρω γνωστοποίησιν γαλλο-σσί, ἣν προθύμως δημοσιεύομεν.

Avis

Incessamment au theatre du Chat Noir, premiere representation de la Tentation de St. Antoine, fberie pantomime en 50 tableaux d'Henri Riviere et reprise de l'Epopée de Caran d'Ache.

Προσεχέστατα εἰς τὸ θέατρον Μαῦρος Γάτος διδεται ἡ πρώτη παρά-στασις τοῦ Πειρασμοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, μαγικὴ παντομίμα εἰς πενήκοντα εἰκόνας τοῦ Ἑρρίκου Ριβιέρ, καὶ ἐπανάληψις τῆς ἐποποιίας τοῦ Caran d'Ache.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τὸ τελευταῖον τοῦτο Τεύχος τῆς ἀπὸ μηνῶν δημοσιευμένης σειρᾶς τῆς Πινακοθήκης τῆς Ἑστίας, ἀναπαριστᾷ ἐν χαλκογραφίᾳ ποικιλίαν ζωγραφικῶν ἀριστουργημάτων συγχρόνων ἀριστοτεχνῶν. Τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα ἐπληροῖ προωρισμὸν σπουδαῖον, διὰ τῆς διαδόσεως εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ὠραίων καλλιτεχνικῶν ἔργων.

ΥΔΡΟΓΕΙΟΙ ΣΦΑΙΡΑΙ

Εἰς Ἑλλην. Γλῶσσαν ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Γεω-γραφ. Ἐργοστασίου Ἀβελ-Κλέγγερ Νηρεμβέργης, εἰς μέγα σχῆμα 33 ἑκατοστ. διαμέτρου ἐπὶ 4 διαφόρων ὠραίων βάσεων ὑπὸ τὰς ἑξῆς τιμὰς:
1ον ἐπὶ μεγίστης βάσεως τρισκελοῦς πλήρης μετὰ τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ Μεσημβρινοῦ Δρ. 72,—
2ον Ὅμοία ἐπὶ ἀπλουστεράς βάσεως = 65,—
3ον " κεκλιμένη εἰς τὸν ἄξονά " 37,50
4ον " ἐπὶ βάσεως καθέτου στρε-φομένη " 35,—

Αἱ σφαῖραι αὗται εἰσιν ἔτοιμοι ἐν Ἀθήναις πρὸς ἀποστολὴν ἐντόκῃ ἰσ-τιῶν στερεῶν φυλλῶν
Μόνονί κάτοχοι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν Πάλλης καὶ Κοτζιάς χαρτοπῶλαι ἐν Ἀθήναις.

ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΑΣΤΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΩΡΑΣ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

II	ΙΛΟΙ LINCOLN BENNETT et CO London.	ΚΟΥΚΟΙ διὰ παιδᾶς, ταξιδίων καὶ διὰ κενηγῶν.
II	ΙΛΟΙ CHIMSTYS' London.	ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ ΜΕΤΑΞΕΣΤΟΙ πολὺχρῶμοι
II	ΙΛΟΙ LAVILLE Paris.	πολὺχρῶμοι καὶ κελύστμοι.
II	ΙΛΟΙ ΓΥΨΑΟΙ μεταξοῦ καὶ Cla- que τελειοτάτοι.	ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΑ ΜΕΤΑΞΕΤΑ τῆς τελευ- ταιᾶς ἡμερησίας.

Ὁδὸς Στάδιο 16, ἀπεναντί τῆς Πιετοτικῆς Τραπεζῆς

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος
Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὑσμῆραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.
Περιέχει ἰδιαιτέρον ἔργοστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθηνότερα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν τῷ.
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυποῦνται ἐν τῷ.
Ἡ μονογρ. ἀλλοι, ἀφίκεται.
εταμῆνας ἐν τῷ Στάδιο, τὰ ἀρχ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ—15 ΜΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

*Εξ Ἀθηνῶν 7,15 — 11, — Π. Μ. 2, 5,30 — *7,15 Μ. Μ.
*Εκ Κηφισιάς 8, — 11,45 — 4, Π. Μ. 6,15 — *9, — Μ. Μ.

ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

*Εξ Ἀθηνῶν 7,15 — 9,00 — 11,00 — Π. Μ. 2,00 3,30 — 5,30 — *8,30 Μ. Μ.
*Εκ Κηφισιάς 8,00 — 10,00—11,45 Π. Μ. 2,45 — 4,30 — 7,30 — *10,00 Μ. Μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ

*Εξ Ἀθηνῶν 8,45 Π. Μ. 3,40 Μ. Μ.
*Εκ Λαυρίου 7,15 Π. Μ. 4,05 Μ. Μ.

* Αἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμεναι ἀμαξοστοιχίαι θέλουσι κυκλοφορῆσαι μόνον ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου καὶ ἀπὸ 15 Ἀπρι- λίου μέχρι 15 Μαΐου.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΒΙΑΜΠΟΥΡΓΙ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 8, διὰ τὰς Ἐπαρχίας 8,50,
διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 15.

Εἰς τοὺς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐγγραφόμενους συνδρομητὰς παραχωροῦν-ται δωρεάν, τὰ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου φυλλάδια τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθι-στορημάτων», εἰς ἃ ἤρξαντο δημοσιεύματα ὅλων νῆα μυθιστορήματα.

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΓΚΑΤ

ΠΙΛΟΠΟΙΟΥ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ὉΔΟΣ ΑἰΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 140

Τὸ μέγα τοῦτο πιλοπωλεῖον ἐπρομηθεύθη ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου, πληθὺν πύλων, δι' ἀνδρας, παιδία καὶ κοράσια παντὸς εἶδους, σχεδίου καὶ ποιότητος· ἐπρομηθεύθη αὐτοὺς εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς τιμὰς μετ' ἐκπτώσεως μεγίστης, λόγῳ τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῆς ἀγορᾶς. Ὅλα τὰ εἶδη πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτάκτως συγκαταβατικὰς ὀλικῶς καὶ λιανικῶς.
Ἡ ἐγνωσμένη πεῖρα τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ εἶνε ἀρκούσα ἐγγύησις περὶ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Πιλοπωλείου.

Τὸ Ἄστυ συνιστᾷ, εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ φέρωσιν ὑποκείμενα σι-δηρωμένα εἰς τὴν ἐντέλειαν, τὴν σιδηρώτριαν

ΜΑΡΙΑΝ Ν. ΘΟΔΟΥ

κατοικοῦσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀναγνώστη Μπαλῆ κάτωθεν τῆς Ἀκρο-πόλεως πλησίον τῆς οἰκίας Μεγαλέα.

ΜΑΘΗΤΗΣ γυμνασίου ζητεῖ ἐργασίαν παρὰ τινι δικηγορικῷ γραφεῖῳ. Πλη-ροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἰορίνης ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3.